

Zaměřeno na Království

Roč. 25 č. 1

Anthony Buzzard, editor

Říjen, 2022

Skutky:

Zlatý důl pokladů Království!

Kenneth LaPrade, Texas

Mnozí lidé by se mohli ptát člověka, jako jsem já: "Proč se vůbec obtěžovat opakovaným zdůrazňováním *evangelia o Božím království*? Vždyť my (jako křesťané) již věříme, že Ježíš zemřel za naše hříchy a byl vzkříšen. Není to snad celé evangelium? Tak o co tedy jde s tím Královstvím?"

Před více než 50 lety jsem na památné akci v roce 1972, kde kázal Billy Graham, přijal to, co jsem považoval za *úplné* poselství evangelia, když jsem uvěřil učení o Janovi 3:16 a přijal základní pravdy o Ježíšově obětní *smrti* a jeho následném *vzkříšení*. Krátce nato jsem se ocitl v úzkém spojení se skupinou "dispenzacionalistů", kteří upřímně věřili, že Ježíš zemřel za nás a byl vzkříšen z mrtvých, ale zároveň tvrdili, že Ježíšovo skutečné učení (ve čtyřech evangeliích) se týkalo výhradně jen Židů žijících před dnem Letnic. Podle teologie naší staré skupiny se tedy Ježíšovo učení ve skutečnosti nevztahovalo přímo na křesťany. Byli jsme takřikajíc na jedné lodi, protože jsme věřili, že podle citátu C. S. Lewise "Evangelium není v evangeliích" a také podle Billy Grahama "Ježíš Kristus přišel vykonat třídní dílo" (což se týkalo jeho smrti, pohřbu a vzkříšení). Asi tři desetiletí jsem pak s důvěrou hlásal tuto *skořápku* Ježíšovy vykupitelské **smrti** a **vzkříšení**, jako by to bylo *celé* poselství evangelia. Naneštěstí jsem se šeredně mýlil!

V souvislosti s důrazem na naplnění Písma skrze Ježíšovu **smrt** a **vzkříšení** Pavel zmínil tyto dvě skutečnosti **mezi** "věcmi prvořadě důležitosti" (1 Kor 15:3). Netvrdil tedy ani nenaznačoval, že tyto dvě události tvoří *celé* poselství evangelia! Ve stejném kontextu (celá 15. kapitola) jsou uvedeny odvážné skutečnosti týkající se Království, které naznačují, že křesťanští mrtví *musí být vzkříšeni* v budoucnosti, až přijde Boží království: verše 15-19, 22-25, 50-58. V ještě širším biblickém kontextu (který zahrnuje čtyři evangelia) lze jasně vidět, jak budoucí Boží království (Království nebes) **proniká** dobu *před* prorockou zmínkou o

Ježíšově *smrti* a *vzkříšení*. Například ve třech synoptických evangeliích předchází době, kdy Ježíš poprvé oznámil svou smrt a vzkříšení, nejméně 30 kapitol: Matouš 1-15, Marek 1-7, Lukáš 1-8. Existuje tedy dlouhé časové období, kdy Ježíš a Dvanáct úspěšně hlásali pravdy o nadcházejícím Království (a nutnou reakci v podobě *pokání*) mnohem *dříve*, než byly Ježíšova smrt a vzkříšení **přidány** k evangelijní zvěsti.

Někdo by se mohl logicky zeptat: "Jaké je vlastně **nebezpečí** hlásat *pouze* částečné evangelium o Ježíšově smrti a vzkříšení, zatímco vynecháváme základní pravdy Ježíšova horlivého a oddaného (Lk 4:43) kázání o Božím království?". No, takové do očí bijící opomenutí by mohlo lidi svést k přesvědčení, že aktivní, poslušná odpověď (Lk 13:23-24; Řím 1:5; 16:26; Heb 5:9) *není nutná*, možná kvůli špatně pochopenému pojetí "milosti" jako *nicnedělání*! Bez skutečné *naděje* v Království by také člověk mohl být oklamán a uchopit falešnou naději (například přežití po smrti jako duch bez těla) nebo by mohl být v pokušení nakonec vzdát život kvůli naprostému *nedostatku* naděje! Kromě toho by člověk mohl zanedbávat zásadní význam toho, abychom zůstali *věrní* (Heb 3:6, 14) v biblické naději až do konce života. Jako analogii můžeme uvést, že pokud je někdo odborníkem na elektrické zapojení, ale před prací neudělá základní krok, kterým je odpojení (nebo vypnutí) zdroje energie, může si přivodit smrtelné následky! Oč závažnější jsou základy nutné pro spásu!

Sám Lukáš ve svém **prvním** písemném a dobře zpracovaném vyprávění (Lk 1:3-4) - Lukášově evangeliu - odvážně zdůraznil pravdy evangelia a království zaměřené na budoucnost. Jeho důraz na budoucí Království je tak zřetelný v Lk 4:43 (ukazuje Ježíšovo božské poslání, kdy byl poslán hlásat poselství o Božím království v jiných městech). Lukáš 8:1; 9:10-11; 18:28-30; 19:11-27; 21:25-36; 22:28-30 a další působivé pasáže jsou součástí tohoto obrazu! V této studii si prohlédneme stejné silné zaměření na Království v knize Skutků, Lukášově **druhém** písemném vyprávění: Skutky 1:1. Zdaleka jsme nepozorovali, že by se slovník Království a jeho pojmy *ztrácely* nebo *mini*

Restoration Fellowship www.restorationfellowship.org • E-mail: anthonybuzzard@mindspring.com

All donations to **Restoration Fellowship** are tax deductible. Restoration Fellowship, PO Box 1742, Fayetteville,

GA 30214

malizovaly, jako by *skutečně* působila nějaká dispenzační teorie (která by Ježíšovo kázání evangelia odsovala jako přežitek z dřívější doby), ale uvidíme, že Skutky odvážně prohlašují, že pravdy o přicházejícím Království a evangeliu jsou dynamicky aktuální ještě nejméně 25 let *po* významných událostech Letnic ve 2. kapitole Skutků. Z dvanácti odkazů, které si stručně přečteme, osm pasáží uvádí pravdy v termínech Království velmi přímo a nejméně čtyři další záznamy uvádějí zásadní pojmy spojené se základními prioritami Království. (Citace zde uvedené pocházejí z překladu OGF s občasným zvýrazněním,

onegodtranslation.com)

1. Po svém *vzkříšení* a při předvádění "přesvědčivých důkazů", že je skutečně naživu, dal Ježíš apoštolům příkazy. Podle Skutků 1:3b "se jim [Ježíš] zjevoval po čtyřicet dní a **mluvil o Božím království**". Ježíš tedy jako zjevně vzkříšený mluvil po dobu asi šesti týdnů o stejném ústředním tématu *Království*, které dominovalo jeho kázání po celá léta po celou dobu evangelií!

2. Apoštolové pak na tuto závěrečnou rozsáhlou (v. 3) diskusi o Království s Pánem navázali velmi dobrou a logickou otázkou ve Skutcích 1:6: "Když se tedy sešli, zeptali se ho: 'Pane, je to ten čas, kdy **obnovíš království Izraele**?'". Můžeme mít na paměti, že očekávání, že Ježíš "zachráni a obnoví Izrael" (Lk 24:21), bylo vlastní Ježíšovým pozorným učedníkům (tj. studentům). Můžeme si také připomenout, že předtím, během několika měsíců, Ježíš odvážně slíbil, že oni (apoštolové) nakonec usednou na trůny a budou řídit izraelské kmeny! Ježíš jejich otázku (ve Skutcích 1:6) nepokáral ani neodmítl, jako by představovala pošetilou posedlost pozemskou politikou! Ježíš vůbec nebyl jako Jan Kalvín, který prohlásil, že v této otázce 6. verše je tolik chyb, kolik je slov! Ježíš dal jednoduchou odpověď (Sk 1:7), pokud jde o *Boží načasování*: "Odpověděl: 'Nepřísluší vám znát **časy** nebo období, které Otec stanovil svou vlastní autoritou'. Jak uvidíme, tatáž kniha Skutků ve svém celkovém kontextu ukazuje, že "*království Izraeli*" bude nakonec **obnoveno**.

3. Jako rychlý, ale smysluplný odkaz (ve Skutcích apoštolů). 2:29b a 34a) můžeme poznamenat, že "David zemřel a byl pohřben a jeho hrob je u nás dodnes" a "nebyl to David, kdo vstoupil do nebe". Jednoduše řečeno, celkový biblický obraz metaforického

spánku mrtvých (Ž 13,3; Sk 7:60; 13:36; 1 Kor 15:17-20) v *bezvědomí* (Kaz 9:5-6, 10; Ž 6:4-5; 115:17) je zásadní pro pochopení biblické **potřeby** příchodu Ježíše a budoucího království - aby doslova **vzkřísil** mrtvé (Dan 12:2; Jan 5:28-29)!

4. Krátce po smysluplném rozhovoru o Království ve Skutcích 1:3, 6-7 a po pozoruhodném zázraku uzdravení oslovil Petr zástupy ve Skutcích 3:19-25a. "**Čiňte tedy pokání** a obraťte se, aby byly smazány vaše hříchy a aby přišly **časy občerstvení** od Pánovy přítomnosti a aby **poslal Ježíše, Mesiáše**, který je určen pro vás. Nebe ho musí [dočasně] zadržet, **dokud nenastane čas obnovy všech věcí** [včetně Izraele], který Bůh již dávno ohlásil prostřednictvím svých svatých proroků. Mojžíš řekl [v Dt 18:15-19]: "Pán Bůh uvede na scénu dějin proroka, jako jsem já, z řad vašich bratří. Máte mu **naslouchat všemu a poslouchat všechno, co vám řekne**. Každý, kdo nebude naslouchat tomuto proroku a poslouchat ho, bude z lidu úplně vyhlazen." Tyto dny ohlašovali všichni proroci, kteří mluvili, od Samuela a těch, kteří přišli po něm. Vy jste děti proroků."

Je zřejmé, že nadcházející skutečnosti Království (**obnova všech věcí** - včetně Izraele) jsou zásadními principy autentické křesťanské naděje! Všimněte si, že *smazání hříchů* je úzce spojeno s nadějí na Ježíšův slavný návrat!

5. Skutky 8:12 nám poskytují stručné shrnutí Filipovy služby některým Samaritánům: "Když však uvěřili Filipovi, který zvěstoval **evangelium o Božím království** a jméno Ježíše Mesiáše, **dávali se křtít** [ve vodě], muži i ženy." (Skutky 8:12). Evangelium o Božím království a vše, za čím Ježíš stál, zde bylo *stále zásadní* pro pokání a proměnu křesťanů (spolu s poslušným, oddaným a smysluplným slibem křtu). Takové skutečnosti nebyly vůbec překonané!

6. Později v jižní Galácii (Antiochie Pisidská, Ikonium, Lystra a Derbe) Pavel a Barnabáš hlásali evangelium o Království, nazývané také "Boží slovo". Po krutém pronásledování (včetně Pavlova ukamenování) moudře povzbuzovali nově obrácené galatské věřící ve Sk 14:22: "Posilovali učedníky a **povzbuzovali** je, aby **vytrvali ve víře**. Říkali: '**Do Božího království vcházíme skrze mnohé zkoušky**'". Pojmy a slovník Božího království byly v době zkoušek zjevně hluboce aktuální!

7. Když Pavel ve Skutcích 17:22-34 brilantně a s láskou oslovil lidi s pohanským náboženským přesvědčením v Athénách, v 17:31 odvážně hovořil o Ježíšově budoucí soudní úloze: "protože stanovil den, kdy bude spravedlivě **soudit svět** skrze **člověka, kterého určil**, a všem o tom podal důkaz **tím, že ho vzkřísil z mrtvých**." Pavel tedy silně spojuje Ježíšovo *vzkříšení* (jako definitivní důkaz) s jeho nadcházející úlohou v Království, aby "*spravedlivě soudil svět*"! Ježíšova slova budou v onen den rozhodující (Jan 12:47-50)!

8. Když "slovo" (jako jakýsi kód pro evangelium o Království) silně pronikalo v Efezu a provincii Asie (v západním Turecku), Skutky 19:8 uvádějí: "Pavel vstoupil do synagogy a tři měsíce směle mluvil, oslovoval je a **přesvědčoval o Božím království**." Je zcela zřejmé, že člověk naléhavě *nepřesvědčuje* druhé o zastaralých normách, které již nejsou pro život pravých věřících relevantní!

9. Když Pavel ve 20. kapitole Skutků slavnostně prohlásil, že shromážděným starším z Efezu *nezatají nic užitečného*, v dalších větách *naprosto spojil* "evangelium o Boží milosti" se "zvěstováním evangelia o Božím království"! Ve Skutcích 20:24b/25a stojí: "Abych [Pavel] dokončil svůj úkol a službu, kterou jsem přijal od Pána Ježíše: svědčit o **evangeliu Boží milosti**. Nyní vím, že vy všichni, mezi kterými jsem chodil a **zvěstoval evangelium o Království**..." Pavel pak ve verši 27 pokračuje: "Protože jsem se nezdržel toho, abych vám předal **celý Boží plán**." Pavel má velmi daleko k tomu, aby *odděloval* "Boží milost" od kázání o Království, ale dává je do vzájemného vztahu jako synonymní pojmy, dvě věty, které tvoří "*celý Boží plán*"! Je tedy naprosto jasné, že (navzdory mylné dispensační teologii) "nové" pavlovské evangelium milosti **nikdy nenahradilo** přežitě evangelium Království! Vzájemné použití frází o Pavlově základním poselství zde z nich činí dva způsoby, jak označit *to-též evangelium*!

10. Když se Pavel hájil před římským místodržitelem Felixem před falešnými obviněními, využil této příležitosti, aby si vylil srdce (Sk 24:14-16) a řekl, co hluboce motivuje jeho svědomí: "Vyznávám se ti však [Felixi]: Podle cesty, kterou nazývají sektou, sloužím Bohu našich otců a věřím všemu, co je psáno v Zákoně a v prorocích. Mám stejnou naději v Boha jako oni - že **nastane vzkříšení spravedlivých i nespravedli-**

vých. Proto se snažím mít vždy *čisté svědomí* před Bohem i před lidmi." (Viz Daniel 12:1-3 a Jan 5:25-29.) Žít *svědomitě* (jako Pavel) na základě dvou do-slovných budoucích vzkříšení znamená stát pevně na pravdě o významných skutečnostech Království!

Celé stvoření bude obnoveno!

Lange komentuje: "Obnova nebo obnovení světa skrze **evangelium** je příslib, který prostupuje celým Písmem (Dt 28; Iz 11 a 65:17; Řím 8; Zj 21)."

Dr. Cumming výstižně říká: "Vše, co Bůh stvořil, od hvězdy na nebi po květinu na poli, od pomíjivého hmyzu ve slunečním paprsku po archanděla, který se klaní u trůnu, vše bude zachováno; **co se pokazilo, bude napraveno**; co si satan přivlastnil, bude vyrváno z jeho sevření; a tento náš znavený svět, který tak dlouho naříkal, sténal a trpěl, bude vysvobozen... obnoven ve své původní nádheře a kráse a **svět završen rájem, který bude mnohem velkolepější a krásnější než ten, kterým začal**."

Dr. Nagelsbach dodává: "Dojde k renovaci i ve světě zvířat. Bude v souladu s duchem míru a lásky, který bude panovat v celém novém stvoření."

Citáty z knihy George Peterse, *The Theocratic Kingdom of Our Lord Jesus, the Christ*, 1884, Sv. 2, s. 492

11. Kniha Skutků se uzavírá stejně jako na začátku, s důrazem na poklady Božího království! V Římě se Pavel setkal s některými židovskými představiteli, aby s nimi vedl důležité rozhovory: Skutky 28:23-24. "Určili si den, kdy se s ním [Pavlem] mají setkat, a pak přišli v ještě větším počtu na místo, kde se zdržoval. Od rána do večera jim Pavel vysvětloval, **slavnostně svědčil o Božím království** a snažil se je přesvědčit o Ježíši z Mojžíšova zákona i z proroků. Někteří z nich se nechali **přesvědčit** tím, co Pavel říkal, jiní však odmítali uvěřit."

12. Nakonec ve Skutcích 28:30-31 vidíme pozoruhodný závěr celé knihy: "Pavel tam na vlastní náklady zůstal celé dva roky a přijímal každého, kdo k němu přicházel, a s naprostou otevřeností a bez omezení **hlásal evangelium o Božím království a učil o Pánu Ježíši Mesiáši**."

Z přehledu těchto dvanácti dynamických pasáží ve

Skutcích (pokrývajících časové období nejméně 25 let) lze doložit, **kdy** mohlo být evangelium o Božím království **nahrazeno** jiným minimalizovaným evangeliem? **Nikdy!**

Kdy bylo kázání o Království skutečně **redukováno** na pouhé kázání o Ježíšově smrti a vzkříšení, přičemž byl **vynechán** nezbytný základ Ježíšových životně důležitých **slov** o *pokání* ve světle budoucí mesiášské vlády (neboli **Království**), která má být mocně nastolena na zemi (Mt 5:5; 6,10)? Ještě jednou: **nikdy!**

Ježíš řekl: "Ale hleďte **Jeho království**, a tyto věci [materiální potřeby] vám budou zajištěny. Nebojte se, malé stádce, protože váš Otec **se těší, že vám dá Království**" (Lukáš 12:31-32).

Náš svět po rozsudku

Roe versus Wade

Barbara Buzzard

I když jsme velmi vděční za životy, které budou zachráněny v důsledku zrušení rozsudku Roe v. Wade, vidíme, jak zoufalý boj to bude. Je nezbytné, abychom věděli, jaký je náš národní postoj k potratům v porovnání s ostatními zeměmi. Můžeme si (mylně) představovat, že jsme na správné straně, umírnění, a dokonce lidumilní - ale to by byl klam. Fakta jsou taková, že náš postoj k potratům byl po 50 let tak radikální, že Spojené státy jsou jednou z pouhých sedmi zemí, které povolily plánované potraty po 20. týdnu. Přibližně 75 % všech zemí nepovoluje potraty po 12 týdnech.

Faktem je, že jsme zcela odlišní od všech ostatních zemí na světě (nejpodobnější je Severní Korea!) v tom, že umožňujeme potraty až do okamžiku porodu, bez poradenství a z jakéhokoli důvodu.¹ Faktem je, že v naší "humanitární" praxi zaostáváme za 75% ostatních zemí!

Tento kontrast je ještě výraznější: když král Šalamoun vydal své brilantní rozhodnutí o tom, která ze dvou soupeřících matek je skutečnou matkou, vzdala se skutečná matka svých "práv" na dítě, aby zachránila jeho život. Dnes můžete ze strany zastánců potratů slyšet zcela opačné názory. Dnes uslyšíte

takové názory, jako např.: Když si to dítě nepořídím já, tak si ho nepořídí nikdo. Dnes dokonce od nejvyšších představitelů země zaznívá oslava potratů, tedy oslava smrti. Faktem je, že jsme ztratili schopnost rozlišovat dobro od zla. Faktem je, že dnešní doba je zlá a toto zlo se projevuje *naší ochotou brát život*, místo abychom ho považovali za posvátný.

Faktem je, že rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci Roe v. Wade bylo od samého počátku hrubě chybné, šlo o právní podvod. Soudci si vymysleli právo na potrat, které v ústavě není. Je skutečností, že celá stavba potratů byla postavena na lžích. Rozsudek Roe v. Wade neposílil postavení žen, ale lhal jim. Děti nejsou nepřátelé! Ačkoli byl rozsudek zrušen, pohroma zůstává.

Děje se to na naší straně

Ironií je, že jsme se považovali za "křesťanský národ", a přitom mnohé nekřesťanské země se v této věci chovaly mnohem humánněji než my.

Často mluvíme o lásce k bližnímu. Proč by se to nemělo týkat i našich narozených sousedů, našich nejmenších sousedů?

Faktem je, že nic takového jako "pro volbu" ve skutečnosti neexistuje. Jediné možnosti jsou pro smrt nebo pro život. Téměř jsme se utopili v takzvané pro-volbu rétorice a už léta jsme ve střetu s ústavou – a co je mnohem důležitější, s Biblí.

Faktem je, že potratem vždy končí lidský život. A jako křesťané nemáme právo na to, abychom někomu vzali život.

Naprostá většina překladů Bible používá v Desateru slovo "vraždit" namísto slova "zabít". O nenarozených dětech se v Písmu mluví nejen jako o dětech, o kojencích, ale také jako o *nemluvnatech*.² (Tím se ovšem potrat stává zabíjením nemluvnat.)

Všichni máme své způsoby, jak ignorovat informace, na které se rozhodneme nereagovat. Je však k naší škodě, když ignorujeme to, co říká Bůh. V Písmu se pro nenarozené dítě používá stejné slovo jako pro narozené dítě - *brefos* (Lk 1:41; Lk 2:12).

¹ "Spojené státy se ocitly ve společnosti Číny a Severní Koreje jako jedny z mála zemí, které povolují plánované po-

traty po 20. týdnu těhotenství." Spis Nejvyššího soudu č. 19-1392.

² Job 3:16 (NASV); nenarozená miminka (Jerusalem Bible)

Faktem je, že ultrazvuk ve skutečnosti "komplikuje" potratovou agendu, protože všichni kromě těch nejradikálněji zaslepených mohou vidět "živost" nenarozeného dítěte. (Proto potratový průmysl dělá vše pro to, aby zabránil matce vidět své nenarozené dítě na ultrazvuku). A proto se na klinikách pro krizové těhotenství vyskytuje tak mimořádně vysoká míra rozhodnutí pokračovat v životě dítěte po zhlédnutí ultrazvuku.

Bylo trefně řečeno, že právo člověka máchat rukou končí tam, kde začíná nos druhého. Nemáme právo zranit jiného člověka při výkonu svých svobod. Proto je vražda v každém státě trestným činem.

Co by se stalo, kdyby se...

Co by se stalo, kdyby ranní zprávy oznámily celkový počet úmrtí na potrat za předchozí den? Co kdybychom se probudili a zjistili, že potraty včera zabily 2 300 nenarozených dětí?

Co by se stalo, kdybychom tuto skutečnost přijali a jednali podle ní: Potraty byly v roce 2021 celosvětově nejčastější příčinou úmrtí, zabily 42,6 milionu *lidí*.

Rada Dr. Martina Luthera Kinga většinou narazila na hluché uši: "Neobtěujte děti pro osobní pohodlí." Ostře odsuzoval potraty jako genocidu. Věřil v lidská práva *všech* lidí, včetně nenarozených.

Jeho neteř Alveda Kingová to shrnuje takto: "Pokud má sen MLK žít, musí žít i naše děti."

Všichni máme své způsoby, jak ignorovat informace, na které se rozhodneme nereagovat. Je však k naší škodě, když ignorujeme to, co říká Bůh.

890 000 dětí zabitých v loňském roce je *pohroma pro náš národ*. Protože na každém životě záleží. Protože pro Boha je každý život posvátný. Nedokázali jsme dostat dalšímu výroku MLK:

"Člověk umírá, když se odmítá postavit za to, co je správné. Člověk umírá, když se odmítá postavit za spravedlnost. Člověk umírá, když se odmítá postavit za to, co je pravdivé."

Dr. Bernard Nathanson, bývalý potratář, řekl: "Potratový holocaust se vymyká běžné morálce a racionálnímu zavržení. Nestačí jej prohlásit za absolutní zlo..."

Potratový průmysl je nová událost, odtržená od vazeb na tradiční předpoklady historie, psychologie, politiky a morálky... Je to nepředstavitelný a bezbřehý extrém."

Kéž bychom se všichni snažili dívat se na to tak, jak to vidí Bůh.

Narazila jsem na další velmi podnětný citát: "Každý člověk je na určité škále života nucen být intelektuální silou. Musí přemýšlet. Musí jednat. Musí hodnotit. Vyhýbání se jim je podstatou zkaženosti a kořenem neduhů společnosti."³

Co když je to pravda?!

Co vám neříkají

Carlos Xavier

"Polopravda je celá lež." - *Jidiš příslovi*

Trojiční apologeti, kteří tvrdí, že Nový zákon Ježíše opakovaně nazývá "*Bůh*", stále masivně klamou veřejnost.

Stačí, že polopravdy jsou lži, ale jsou to ty nejlepší lži!

Za prvé, každý student Bible rychle zjistí, že slovo "bůh" je relativní výraz používaný pro jiné osoby než je Otec (kterého mimochodem Ježíš nazývá "jediným pravým Bohem"! Jan 17:3), takže ačkoli je Ježíš nazýván "bůh", zjevně to nemá být chápáno v konečném, absolutním smyslu tohoto slova.

Ale co je nejdůležitější, neříkají vám, že v mnoha tak zvaných "důkazních textech" o tom, že Ježíš je Bůh, nacházíme buď textový problém, nebo poškození textu! To jsou nezpochybnitelná fakta, která museli v průběhu staletí uznat mnozí uznávaní učenci hlavního proudu. Přesto nejčastěji tyto zásadní důkazy pohřbili v nudné a únavné próze. K tomu je třeba připočíst ty význačné hlasy, které v průběhu dějin umlčela někdy až násilná lavina ortodoxní opozice.

Jedním z prvních, kdo se o tom přesvědčil, byl známý holandský humanista Desiderius Erasmus (1466-1536), který se nejvíce proslavil odhalením takzvané "janovské čárky" v 1 Jn 5:7. Ve své *Apology against the Patchworks* jistého Alberta Pia se ptá, zda se jeho katolická církev "nyní spojila s pomocí Aristotela"?

³ Patrick Gentempo, autor publikací o zdraví.

Jeho odpověď: hlasitě "Ne, protože nikde v Písmu není Kristus nazýván 'pravý Bůh'. Kdyby tomu tak bylo, ariáni by se vzdali".

Napsal také, že každý, kdo čte Syna v Jan 1:1, "dává této větě heretický význam. Neméně absurdní je říkat 'syn je otec'... Připusťme, že 'Bůh' odkazuje na Otce... Podobně Pavel říká 'Bůh a Otec' [Gal 1:4; Fil 4:20], čímž poukazuje na jednu osobu, která je zároveň Bůh i otec našeho Pána Ježíše Krista."⁴

A pak je tu Isaac Newton, jehož sláva "největšího vědeckého génia, jakého svět poznal"⁵, skrývá jeho skutečnou vášeň a životní náplň, kterou bylo probírání se tunami biblických rukopisů. Své přesvědčení skrýval nejen ze strachu, že přijde o prestižní místo v Cambridgi, ale také z toho, že bude zcela vyřazen ze života Anglie 17. století!"⁶ V soukromých dopisech zaslaných filozofovi Johnu Lockovi, dalšímu skrytému antitrinitářskému "kacíři", podrobně popisuje nálezy více než 20 pasáží s poškozením a textovými problémy, v nichž je Ježíš údajně nazýván "Bůh".⁷

Z tohoto období stojí za zmínku málo známý švýcarský protestant Johann Jakob Wettstein (1693-1754). Jeho mottem bylo, že "jelikož stejnými očima čteme jak posvátné knihy, tak panovníkovy výnosy, jak starověké, tak moderní knihy, proto je třeba při výkladu prvních používat stejná pravidla, která používáme při chápání těch druhých".⁸ Podle Ehrmanovy knihy *Whose Word Is It?* (2006) byl Wettstein geniální mladý student, který se jako teenager rozhodl zasvětit svůj život studiu biblických rukopisů. Díky tomu byl jedním z prvních, kdo odhalil ortodoxní poškození, jako například 1 Timoteovi 3:16, kde bylo slovo "on" změněno na "Bůh se zjevil v těle". A když "pokračoval ve svém zkoumání, zjistil, že další pasáže, které se obvykle používají k potvrzení učení o

Kristově božství, ve skutečnosti představují textové problémy; když se tyto problémy vyřeší na základě textové kritiky, **ve většině případů se zmínky o Ježíšově božství odstraní.** Nakonec ho současníci obvinili, že je zastáncem socinianismu, a byl odvolán z funkce a vypovězen z Basileje, svého rodného města.

Když vstoupíme do 20. století, najdeme známého skotského teologa, profesora teologie a biblické kritiky na univerzitě v Glasgow, Williama Barclaye, který připustil, že "téměř ve všech případech v NZ, kdy se zdá, že Ježíš je nazýván 'Bůh', jde o **problém buď textové kritiky, nebo překladu.** Téměř v každém případě musíme diskutovat o tom, které ze dvou čtení je třeba přijmout nebo který ze dvou možných překladů je třeba přijmout."⁹

Dnešní přední textový kritik Dr. Daniel Wallace, zakladatel a ředitel Study of New Testament Manuscripts, dodává, že "jen málokdo by dnes nesouhlasil s často citovanou větou Rudolfa Bultmanna, že "[p]ři popisování Krista jako 'Boha' je NZ stále velmi zdrženlivý."¹⁰

A konečně Dr. Murray Harris ve své známé a hojně citované knize *Jesus as God* píše: Nový zákon

"Každé použití slova *theos* [Bůh] v NZ jako christologického titulu vyvolá jisté jazykové anomálie a nejednoznačnosti, neboť ve všech pramenech NZ *theos* obecně označuje Otce... Je zajímavé, že každý ze [sporných božských] textů obsahuje určitý interpretační problém. Ve skutečnosti většina z nich obsahuje dva nebo tři" (s. 11, 177).

Dr. Harris dále vyjmenovává tyto "interpretační problémy":

- interpunkce: **Jan 1:1c; Římanům 9:5**

⁴ *Response to Lee's Annotations*

⁵ <https://www.christianitytoday.com/history/issues/issue-30/faith-behind-famous-isaac-newton.html>

⁶ Newtonův nástupce v Cambridgi, známý teolog, historik a matematik William Whiston, sám sdílel Newtonovo antitrinitářské přesvědčení, že Ježíš nebyl nikdy jasně nazván "Bůh"!

⁷ Více viz: <http://www.newtonproject.ox.ac.uk/> a "God of Gods, and Lord of Lords: The Theology of Isaac Newton's General Scholium to the Principia" od odborníka na Newtona Dr. Stephena Snoblena.

⁸ "De interpretatione Novi Testamenti," *Novum Testamentum Graecum* 2.875.

⁹ *Jesus As They Saw Him: New Testament Interpretations of Jesus*, s. 21.

¹⁰ *Granville Sharp's Canon and Its Kin: Semantics and Significance*, 2009, p. 27. Dr. Brian J. Wright (Ridley College, Melbourne, Austrálie), blízký spolupracovník Daniela Wallace, dodává, že "textové varianty existují v každé potenciální pasáži, kde je Ježíš výslovně označován jako *theos*."

<https://bible.org/article/jesus-%CE%B8%CE%B5%CF%8C%CF%82-god-textual-examination>

- textové nebo gramatické problémy: **Jan 1:18; 20:28; 2. Petr 1:1; 2. Tesalonickým 1:12; 1. Timoteovi 3:16; Titovi 2:13; 1. Jan 5:20**

- kontext: **Hebreům 1,8-9**

Pokračuje: "Významná je také skutečnost, že v případech, kdy se o *theos* určitě nebo pravděpodobně vztahuje na Ježíše, je toto použití obvykle doprovázeno prohlášením v bezprostředním kontextu, které výslovně rozlišuje mezi Synem a Bohem Otcem."

Podstatné je, že Ježíš není v NZ nikdy nazýván "jediný Bůh" nebo "jediný pravý Bůh".

Komentáře

- Jako vždy každý měsíc s velkým napětím očekávám tento požehnaný časopis – a děkuji tobě, Anthony, a celému týmu *Focus on the Kingdom* za obětavou a nezištnou službu, za to, že vždy naplňujete mé naděje! Moje historie je dlouhá a pestrá, ale stačí říci, že po zkoušení vod různých denominací i po mnoha letech strávených ve Světové Boží církvi jsme s rodinou objevili především *One God Seminars* a možná současně i váš časopis *Focus on the Kingdom* a začali jsme tušit, že jsme konečně narazili na zlatou žílu! Od té doby čtu váš časopis se stále větší dychtivostí a poznávám vás i váš tým! Před několika lety jsem se také dostal k mnoha vašim ztvárněním na *Youtube* a považuji je za neocenitelné!" – *Kanada*

- "Právě jsem si přečetl a velmi se mi líbil nedávný sloupek Barbary o naší postpravdivé kultuře (srpen) a o tom, proč je pro křesťany nezbytné postavit se na odpor. Způsob, jakým se vyjádřila, byl nejen výstižný, ale i strhující." - *New Jersey*

- "V srpnovém čísle časopisu *Focus on the Kingdom* jsem si přečetl Barbařin článek o tom, jak se postavit za pravdu. Ten je spolu s vašimi dalšími nedávnými články plnými napomenutí a povzbuzení mocným troubením pro nás všechny. Podobně jsem se rozplýval i já. Je to osobní výzva, abychom se postavili a tím vyčnívali. Děkuji vám za to, že stojíte za Pravdou; že bojujete dobrý boj. Příliš málo křesťanů je tak odvážných. Mnozí k němu budou volat 'Pane, Pane', ale on je v onen den neuzná." - *Michigan*

"O 'Třech problematických písních' v zářijovém čísle: Je tam ještě jedna problematická píseň - 'The Old

Důvody pro doslovné chápání "1000 let" ve Zjevení 20

Andrew Woods, *The Coming Kingdom*, 2016

1. Jan umí používat neurčité pojmy, když chce. Ve [Zj 20:8] používá Jan přirovnání "jako písek na mořském břehu", aby popsal počet těch, kteří se účastní konečné vzpoury. Takové nápadné obrazné vyjádření však chybí v jakémkoli z šesti Janových použití výrazu "tisíc let".

Navíc Jan ve Zjevení 20:3 říká, že Satan bude propuštěn na "krátký čas" (*mikros chronos*). Kdyby chtěl Jan naznačit, že tisíciletí bude trvat "dlouho", bylo by pro něj velmi snadné to udělat. Ve skutečnosti i jiní bibličtí autoři používají výraz "dlouhá doba" (*polys chronos*). Například Matouš ho používá, aby znázornil dlouhé, ale chronologicky neurčené období mezi Kristovými příchody (Mt 25:19).

2. Ve zbytku řeckého Nového zákona, kde je číslo spojeno se slovem "rok" nebo "roky", se toto jazykové spojení vždy vztahuje k doslovnému trvání času. Proč by mělo být šestinasobné opakování tisíce let, které se nachází ve Zjevení 20:1-10, jedinou interpretační výjimkou z tohoto pravidla?

3. Pokud číslo "tisíc" není doslovné, jak si potom vyložit všechna ostatní čísla v knize Zjevení? Co si počneme se dvěma svědky (11:3), sedmi tisíci lidmi (11:13), čtyřmi anděly (7:1), sedmi anděly (8:6), sto čtyřiceti čtyřmi tisíci Židy (7:4), dvanácti tisíci z každého kmene (7:5-8), dvaceti čtyřmi staršími (4:4), čtyřiceti dvěma měsíci (11:2) a tisícem dvě stě šedesát dní (11:3)? Nebrat "tisíc" ve Zjevení 20:1-10 doslova tedy vrhá podezření na všechna ostatní čísla v Apokalypse, čímž je činí nesmyslnými a bezpředmětnými.

4. I když je Zjevení symbolickou knihou, ne všechno v ní je symbolem. Obecně platí, že když autor chce, abychom něco chápali symbolicky, říká to čtenáři. Například ženu v 17. kapitole Zjevení bychom neměli brát doslova, protože poslední verš kapitoly nám říká, že žena představuje město (Zj 17:18). Je tedy dána zjevná nápověda, která má čtenáře upozornit na to, že je zamýšlen nedoslovný výklad ženy. Totéž lze říci o drakovi nebo hadovi, který podle bezprostředního kontextu představuje satana (Zj 20:2)."

Rugged Cross'. Přečtěte si pomalu verše. V celé písni není prakticky žádná sláva vzdána Pánu. V celých verších je oslavován předmět místo Spasitele. Bible neříká, že kříž byl drsný, že byl na kopci nebo že byl daleko!". - *E-mail*

- "Měl jsem možnost přečíst si asi 190 stran jedné z knih, které nabízíte – *They Never Told Me This in Church* od Grega Deuble. Velmi bych si přál jeden výtisk pro vlastní studium. Není to typ knihy, kterou si přečtete jen jednou, a odkazy, které má k veršům, a jejich vysvětlení o pravém hebrejském významu jsou tak důležité pro někoho, kdo byl od dětství vyučován úplně jinak." – *Florida*

- "Ať Bůh žehná vám i celému týmu *Focus*. Chci, aby *Focus* četlo a studovalo více lidí, jako jsem to dělal já už dlouho." – *Indiana*

- "Právě jsem dočetl knihu *The Doctrine of the Trinity: Christianity's Self-Inflicted Wound* od Anthony Buzzarda a Charlese F. Huntinga a je to velmi dobré. Jsem si jistý, že se k ní budu znovu a znovu vracet. Je velmi odborná, a přitom ještě docela čtivá. Tato kniha je dobře propracovaná, dobře zdokumentovaná, promyšlená a hlavně dobře založená na Písmu. Pokud jste mladí dospělí, možná se vám bude číst obtížně. Když jsem byl mladý, varovali mě, že *The Defense of the Faith* od Cornelia Van Tila pro mě bude obtížná četba (nebyla), a *The Doctrine of the Trinity* od Anthonyho F. Buzzarda a Charlese F. Huntinga je napsána přibližně na stejné odborné úrovni (i když Van Tilovu knihu nedoporučuji). Jedna věc, která se mi na Nauce o Trojici opravdu líbila, je, že opravdu zdůrazňuje, proč je důležité pochopit její teze; pravdy, že:

1. Jedině Otec je jediný pravý Bůh;
2. Ježíš je jeho čistě lidský Kristus;
3. Duch svatý je Otcovou (a nyní i Synovou) operativní přítomností ve světě.

Viděl jsem, že nějaký kazatel tuto knihu pranýřoval, protože autoři přiznávají, že Ježíš je nejméně ve dvou případech nazýván Bůh. Tento kazatel řekl, že Kristus tedy skutečně musí být Bůh, a to kvůli principu přijímání svědectví na základě dvou nebo tří svědků. Já bych však tomuto kazateli řekl: "Musíte si přečíst všechna slova v knize *The Doctrine of the Trinity*, protože Buzzard a Hunting dokazují, že ani v jednom případě není Ježíš označován za jediného pravého Boha." - *E-mail*

"V těchto oslavených tělech budeme přebývat **na oslavené zemi**. To je jedno z velkých křesťanských učení, které bylo **téměř zcela zapomenuto a ignorováno**. Křesťanská církev – mluvím obecně - **tomu naneštěstí nevěří**, a proto to ani neučí. **Ztratila naději**, a to vysvětluje, proč většinu času věnuje snaze zlepšit život na tomto světě, káže o politice...

Ale něco... pozoruhodného bude platit i o nás podle apoštola Pavla v 1. Korintským 6:1- 3: 'Opovažuje se někdo z vás, maje věc proti druhému, jít k soudu před nespravedlivé, a ne před svaté? Což nevíte, že svatí budou vládnout nebo řídit svět?'...? Jsme určeni k tomu, abychom spolu s Kristem vládli světu...

To je křesťanství. To je pravda, podle které žili novozákonní křesťané. Právě proto se nebáli svých pronásledovatelů... Věděli, že tato sláva přichází. To bylo tajemství jejich vytrvalosti, trpělivosti a vítězství nad vším, co se proti nim postavilo."

Dr. Martyn Lloyd-Jones,

Romans: Final Perseverance of the Saints, s. 72, 75, 76